2019 (4) SCR 1069–1083

നിരാകരണപത്രം (Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2019 (4) SCR 1069-1083

രാഘവേന്ദ്ര ശരൺ സിംഗ്

v.

രാം പ്രസന്ന സിംഗ് (പരേതൻ), നിയമപരമായ അവകാശികൾ വഴി

(സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2960 / 2019)

13 മാർച്ച് 2019

[ജസ്റ്റിസ് എൽ. നാഗേശ്വര റാവു, ജസ്റ്റിസ് എം. ആർ. ഷാ]

സിവിൽ നടപടിക്രമ ചട്ടം, 1908 - ഓർഡർ 7, ചട്ടം 11 - അപ്പീൽവാദിയുടെ (ആദ്യവാദി) പിതാവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനും സംയുക്തമായി ഭൂമി വാങ്ങുകയും, 06.03.1981-ൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് അനുകൂലമായി ഒരു രജിസ്റ്റേർഡ് ഇഷ്ടദാന ആധാരം എഴുതി നൽകുകയും ചെയ്തു. - ഹിന്ദു അവിഭക്ത കുടുംബത്തിന്റെ സ്വത്തുക്കൾ ഭാഗം വെക്കുന്നതിനായി തന്റെ സഹോദരങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കുമെതിരെ 2001-ൽ അപ്പീൽവാദി ഒരു പാർട്ടീഷൻ സ്യൂട്ട് ഫയൽ ചെയ്തു.- 2001-ലെ ഈ കേസിൽ ആദ്യവാദി യെ 10-ാം പ്രതിയായി ചേർത്തിരുന്നു.- തുടർന്ന് 2001-ൽ നൽകിയ ഇഷ്ടദാന ആധാരം ഒരു കബളിപ്പിക്കലായിരുന്നു എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ആദ്യവാദി 2003-ൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് എതിരായി ഒരു ടൈറ്റിൽ സ്യൂട്ട് ഫയൽ ചെയ്തു.- ഈ കേസ് കാലഹരണപ്പെട്ടതാണെന്നത് ഉൾപ്പടെയുള്ള കാരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പരാതി നിരസിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് അപ്പീൽവാദി ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം അപേക്ഷ നൽകി.- എന്നാൽ വിചാരണ കോടതി ഈ അപേക്ഷ തള്ളി. ഇതിനെതിരെ അപ്പീൽവാദി ഹൈക്കോടതിയിൽ നൽകിയ റിവിഷൻ ഹർജിയും തള്ളപ്പെട്ടു. - അപ്പീലിൽ വിധിച്ചു: ആദ്യവാദി തന്നെയാണ് തന്റെ സഹോദരനോടൊപ്പം ചേർന്ന് ഒരു രജിസ്റ്റേർഡ് ഇഷ്ടദാന ആധാരം എഴുതി നൽകിത് എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല.- 2003 വരെ, ഏകദേശം 22 വർഷക്കാലം വാദിയോ മരിക്കുന്നതു വരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനോ (അദ്ദേഹം 15.12.2002-ൽ അന്തരിച്ചു) ഒരിക്കൽ പോലും ഈ ഇഷ്ടദാന ആധാരം വെറുമൊരു പ്രദർശനത്തിന് മാത്രമുള്ളതാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. - 2001-ൽ അപ്പീൽവാദിയാണ് തന്റെ സഹോദരങ്ങൾക്കെതിരെ പാർട്ടീഷൻ സ്യൂട്ട് ഫയൽ ചെയ്തത്; അതിൽ വാദി 10-ാം പ്രതിയായിരുന്നു.- ആ കേസിലെ സമൻസും പരാതിയുടെ പകർപ്പും 2001-ൽ തന്നെ വാദിക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നു. - എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം 2003-ലാണ് നിലവിലെ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തത്.- സമർത്ഥമായ രീതിയിൽ പരാതി തയ്യാറാക്കിയതിലൂടെ, നിയമപരമായി കാലഹരണപ്പെട്ട ഒരു കേസിനെ സമയപരിധിക്കുള്ളിലാണെന്ന് വരുത്തിതീർക്കാൻ വാദി ശ്രമിച്ചു.- ഇഷ്ടദാന ആധാരം റദ്ദാക്കണമെന്ന് വാദി ഒരിടത്തും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല.- അത്തരം ഒരു ആവശ്യം സമർത്ഥമായി അദ്ദേഹം ഒഴിവാക്കി. - കാരണം, കാലപരിധി നിയമത്തിലെ അനുച്ഛേദം 59 പ്രകാരം അത്തരം ഒരു ആവശ്യം

2019 (4) SCR 1069–1083

ഉന്നയിച്ചാൽ കേസ് കാലഹരണപ്പെട്ടതാണെന്ന് പെട്ടെന്ന് വ്യക്തമാകുമായിരുന്നു.- അതിനാൽ കാലപരിധി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ഒരു പ്രഖ്യാപനം മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ഹൈക്കോടതിയുടെയും വിചാരണ കോടതിയുടെയും ഉത്തരവുകൾ റദ്ദാക്കി. - സിപിസി ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം, പരാതി നിരസിക്കണമെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ അപേക്ഷ കോടതി അനുവദിച്ചു.- കാലപരിധി നിയമം, 1963 - അനുച്ഛേദം 59.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു: 1.1 താനും സഹോദരനും ചേർന്ന് 06.03.1981-ൽ ഇഷ്ടദാന ആധാരം എഴുതി നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് വാദി കൃത്യമായി സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഇഷ്ടദാന ആധാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതാണെന്ന കാര്യവും സമ്മതിക്കപ്പെട്ടതാണ്. 2003 വരെ വാദിയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനോ (ജീവിച്ചിരുന്ന കാലയളവിൽ) 06.03.1981-ലെ ഇഷ്ടദാന ആധാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയോ, അത് കേവലം പ്രദർശനത്തിന് വേണ്ടി തയാറാക്കിയ ആധാരമാണെന്ന് ഒരിക്കൽ പോലും അവകാശപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും പരാതിയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, നിലവിലെ അപ്പീൽവാദിയായ പ്രാരംഭ പ്രതി 2001-ൽ തന്റെ സഹോദരങ്ങൾക്കെതിരെ ഫയൽ ചെയ്ത പാർട്ടീഷൻ സ്യൂട്ടിൽ ഈ വാദി 10-ാം പ്രതിയായിരുന്നു. 2001-ലെ പാർട്ടീഷൻ സ്യൂട്ടുമായി (2001 ലെ ടി.എസ്. ന. 203) ബന്ധപ്പെട്ട സമൻസും പരാതിയുടെ പകർപ്പും 2001-ൽ തന്നെ വാദിക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നു എന്ന് കാണുന്നു. എന്നിട്ടും, 2003 ഏപ്രിൽ 10-നാണ് വാദി ഇഷ്ടദാനത്തെ കുറിച്ച് അറിഞ്ഞതെന്നാണ് ഇഷ്ടദാന ആധാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഹർജിയിൽ വാദി അവകാശപ്പെടുന്നത്. പരാതിയിലെ വാദങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ, 2003 വരെ വാദി ഈ ഇഷ്ടദാന ആധാരത്തെ കുറിച്ച് തർക്കിക്കുകയോ അത് വെറുമൊരു പ്രദർശനപ്പത്രമാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. [ഖണ്ഡിക 6.1]

1.2 സി.പി.സി ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് പരാതി നിരസിക്കാതിരുന്നതിലൂടെ താഴെത്തട്ടിലുള്ള രണ്ട് കോടതികൾക്കും ഗുരുതരമായ പിശക് സംഭവിച്ചു. വാദി തന്നെ തന്റെ സഹോദരനോടൊപ്പം ചേർന്നാണ് ഇഷ്ടദാന ആധാരം എഴുതി നൽകിയത് എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. അതൊരു രജിസ്റ്റേർഡ് ആധാരമായിരുന്നു. ആധാരം എഴുതി നൽകിയ കാര്യം വാദി നിഷേധിക്കുന്നില്ല. ഇഷ്ടദാന ആധാരം വെറുമൊരു പ്രദർശനപ്പത്രമാണെന്നും അതിനാൽ അത് തന്നെ ബാധിക്കില്ലെന്നുമാണ് വാദിയുടെ നിലപാട്. ഏകദേശം 22 വർഷക്കാലം വാദിയോ 15.12.2002-ൽ അന്തരിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനോ ഒരിക്കൽ പോലും ഈ ഇഷ്ടദാന ആധാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ല. ആധാരം എഴുതി നൽകിയവരിൽ ഒരാൾ വാദിയുടെ സഹോദരനാണ്. തന്റെ ജീവിതകാലത്ത് ഒരിക്കൽ പോലും ഇതൊരു വ്യാജ ആധാരമാണെന്ന് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

2001–ൽ പ്രതി ഫയൽ ചെയ്ത *ടി.എസ്. (പാർടീഷ്യൻ) സ്യൂട്ട് ന. 203/2001* എന്ന കേസിലെ സമൻസ് 2001–ൽ തന്നെ പ്രസ്തുത കേസിലെ 10–ാം പ്രതിയായ ഈ വാദിക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം 2003–ലാണ് നിലവിലെ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തത്. പരാതിയിലെ വാദങ്ങൾ പ്രകാരം തന്നെ, 1981 മുതൽ 2001/2003 വരെയുള്ള ഈ 22 വർഷക്കാലത്തിനിടയ്ക്ക് പ്രസ്തുത സ്വത്ത് അപ്പീൽവാദി –പ്രാരംഭ പ്രതി പണയപ്പെടുത്തുകയും പണയാധാരം എഴുതി നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സമർത്ഥമായ രീതിയിൽ പരാതി തയ്യാറാക്കിയതിലൂടെ, നിയമപരമായി കാലഹരണപ്പെട്ട ഒരു കേസിനെ സമയപരിധിക്കുള്ളിലാണെന്ന് വരുത്തിതീർക്കാൻ വാദി ശ്രമിച്ചു. [ഖണ്ഡിക 7]

1.3 ഇഷ്ടദാന ആധാരം റദ്ദാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രഖ്യാപനത്തിനായി വാദി ഒരിടത്തും അപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. അത്തരം ഒരു ആവശ്യം അദ്ദേഹം സമർത്ഥമായി ഒഴിവാക്കി. കാരണം, അത്തരമൊരു ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ കാലപരിധി നിയമത്തിലെ അനുച്ഛേദം 59 പ്രകാരം കേസ് കാലഹരണപ്പെട്ടതാണെന്ന് വ്യക്തമാകുമായിരുന്നു. അതിനാൽ പരിധി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്ന്, പ്രത്യേകിച്ച് അനുച്ഛേദം 59–ൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനാണ് വെറുമൊരു പ്രഖ്യാപനം മാത്രം വാദി ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ഈ വശം ഹൈക്കോടതിയോ വിചാരണ കോടതിയോ പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. സി.പി.സി ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് പരാതി നിരസിക്കാതിരുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിക്കും വിചാരണ കോടതിക്കും തെറ്റുപറ്റി. ഹൈക്കോടതിയുടെയും വിചാരണ കോടതിയുടെയും ഉത്തരവുകൾ റദ്ദാക്കുന്നു. തൽഫലമായി, സി.പി.സി ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം പരാതി നിരസിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് അപ്പീൽവാദി സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ അനുവദിക്കുകയും 2003–ലെ ടൈറ്റിൽ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 19 നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ 7.1, 9]

ടി. അറിവാനന്ദം v. ടി.വി. സത്യപാൽ (1977) 4 എസ്.സി.സി 467 : [1978] 1 എസ്.സി.ആർ 742 ; *റാം സിംഗ് v. ഗ്രാം പഞ്ചായത്ത് മെഹൽ കലൻ* (1986) 4 എസ്.സി.സി 364 ; *മദനൂരി ശ്രീ രാമചന്ദ്ര മൂർത്തി v. സയ്യിദ് ജലാൽ* (2017) 13 എസ്.സി.സി 174 : [2017] 5 എസ്.സി.ആർ 294; *ചർച്ച് ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ് ചാരിറ്റബിൾ ട്രസ്റ്റ് ആൻഡ് എഡ്യൂക്കേഷണൽ ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റി v. പൊന്നിയമ്മൻ എഡ്യൂക്കേഷണൽ ട്രസ്റ്റ്* (2012) 8 എസ്.സി.സി 706 : [2012] 6 എസ്.സി.ആർ 404; *എ.ബി.സി. ലാമിനാർട്ട് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v. എ.പി. ഏജൻസീസ്* (1989) 2 എസ്.സി.സി 163 : [1989] 2 എസ്.സി.ആർ 1; *സോപൻ സുഖ്ദേവ് സാബ്ലെ v. അസിസ്റ്റന്റ് ചാരിറ്റി കമ്മീഷണർ* (2004) 3 എസ്.സി.സി 137 : [2004] 1 എസ്.സി.ആർ 1004 ; *ശാം ലാൽ എന്ന കുൽദീപ് v. സഞ്ജീവ് കുമാർ* (2009) 12 എസ്.സി.സി 454: [2009] 5 എസ്.സി.ആർ 1049; *എൻ. വി. ശ്രീനിവാസ് മൂർത്തി v. മാരിയമ്മ (ഡെഡ്), ബൈ പ്രൊപ്പോസ്സ് എൽആർഎസ്*

എഐആർ 2005 എസ്.സി 2897 : [2005] 1 സപ്ലിമെന്ററി എസ്.സി.ആർ 411; *റാം പ്രകാശ് ഗുപ്ത v. രാജീവ് കുമാർ ഗുപ്ത* (2007) 10 എസ്.സി.സി 59 : [2007] 10 എസ്.സി.ആർ 520 – ആശ്രയിച്ചു.

ബ്ലൂം ഡെക്കർ ലിമിറ്റഡ് v. സുഭാഷ് ഹിമത്സാൽ ദേശായി (1994) 6 എസ്.സി.സി 322 : [1994] 3 സപ്ലിമെന്ററി എസ്.സി.ആർ 322 – പരാമർശിച്ചു.

കേസ് നിയമ പരാമർശം

[1978] 1 എസ്.സി.ആർ 742– ആശ്രയിച്ചു– ഖണ്ഡിക 4.3

(1986) 4 എസ്.സി.സി 364– ആശ്രയിച്ചു– ഖണ്ഡിക 4.3

[2017] 5 എസ്.സി.ആർ 294– ആശ്രയിച്ചു– ഖണ്ഡിക 4.3

[2012] 6 എസ്.സി.ആർ 404– ആശ്രയിച്ചു– ഖണ്ഡിക 4.5

[1989] 2 എസ്.സി.ആർ 1– ആശ്രയിച്ചു– ഖണ്ഡിക 4.5

[1994] 3 സപ്ലിമെന്ററി എസ്.സി.ആർ 322– പരാമർശിച്ചു– ഖണ്ഡിക 4.5

[2004] 1 എസ്.സി.ആർ 1004– ആശ്രയിച്ചു– ഖണ്ഡിക 4.5

[2009] 5 എസ്.സി.ആർ 1049– ആശ്രയിച്ചു– ഖണ്ഡിക 4.5

[2005] 1 സപ്ലിമെന്ററി എസ്.സി.ആർ 411– ആശ്രയിച്ചു– ഖണ്ഡിക 4.5

[2007] 10 എസ്.സി.ആർ 520– ആശ്രയിച്ചു– ഖണ്ഡിക 4.5

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2960 / 2019.

സിവിൽ റിവിഷൻ നമ്പർ 1829 / 2006–ൽ പട്ന ഹൈക്കോടതി 12.03.2013–ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിച്ചത്.

അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി അഭിഭാഷകൻ ലക്ഷ്മി രാമൻ സിംഗ് ഹാജരായി.

എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ബ്രജേഷ് വർമ്മ, ദിങ്കർ ശർമ്മ, ശീർഷ കുമാർ, ഇ. സി. വിദ്യാ സാഗർ, ഉപേന്ദ്ര പ്രതാപ് സിംഗ്, ഖേയാലി, ഡി. കെ. ദേവേഷ് എന്നീ അഭിഭാഷകർ ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് എം. ആർ. ഷാ** .

1. അപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു പ്രകാരം സബ്സ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ (കക്ഷികളെ മാറ്റുന്നത്) അനുവദിച്ചു.

1.1 അനുമതി നൽകി.

2. സിവിൽ റിവിഷൻ നമ്പർ 1829/2006–ൽ പട്ന ഹൈക്കോടതി 12.03.2013–ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും തൃപ്തനല്ലാത്തതിനാലും അതിൽ ആക്ഷേപമുള്ളതിനാലും പ്രാരംഭ പ്രതി ഈ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹൈക്കോടതി പ്രസ്തുത റിവിഷൻ ഹർജി തള്ളുകയും, ദാനാപ്പൂർ മുൻസിഫ് കോടതി 2003–ലെ ടൈറ്റിൽ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 19–ൽ 28.08.2006–ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സിവിൽ നടപടിക്രമ ചട്ടം (ഇനി മുതൽ 'സി.പി.സി.' എന്ന് പരാമർശിക്കും) ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11(ഡി) പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് പരാതി നിരസിക്കണമെന്ന പ്രാരംഭ പ്രതിയുടെ അപേക്ഷ വിചാരണ കോടതി ആ ഉത്തരവിലൂടെ തള്ളിയിരുന്നു.

3. ഈ അപ്പീലിലേക്ക് നയിച്ച വസ്തുതകൾ സംക്ഷിപ്തമായി താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

നിലവിലെ കേസിൽ തർക്കത്തിലുള്ള ഭൂമി 1965–ൽ പ്രാരംഭ വാദിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ ഷിയോ പ്രസന്ന സിംഹം ചേർന്ന് സംയുക്തമായാണ് വാങ്ങിയത്. അപ്പീൽവാദിയുടെ പിതാവായ ആദ്യവാദി യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തരിച്ച സഹോദരൻ ഷിയോ പ്രസന്ന സിംഹം ചേർന്ന് 06.03.1981–ൽ ഈ ഭൂമി അപ്പീൽവാദിക്ക് ദാനമായി നൽകിക്കൊണ്ട് ഒരു രജിസ്റ്റേർഡ് ഇഷ്ടദാന ആധാരം എഴുതി നൽകുകയും അദ്ദേഹത്തെ അതിന്റെ കൈവശാവകാശം ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹിന്ദു അവിഭക്ത കുടുംബത്തിന്റെ സ്വത്തുക്കൾ ഭാഗംവെക്കുന്നതിനായി അപ്പീൽവാദി തന്റെ സഹോദരങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കുമെതിരെ 2001–ൽ ടി.എസ്. (പാർട്ടീഷൻ) സ്യൂട്ട് നമ്പർ 203 ഫയൽ ചെയ്തു. നിലവിലെ കേസിൽ ഈ കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള എതിർകക്ഷിയായ പ്രാരംഭ വാദിയെ ആ കേസിൽ പത്താം പ്രതിയായി ചേർത്തിരുന്നു. പ്രസ്തുത പാർട്ടീഷൻ സ്യൂട്ടിലെ സമൻസും പരാതിയുടെ പകർപ്പും 21.12.2001–ൽ എതിർകക്ഷിക്ക് ലഭിച്ചതായി കാണുന്നു. ഷിയോ പ്രസന്ന സിംഗ് 15.12.2002–ൽ അന്തരിച്ചു. അതിനുശേഷം, എതിർകക്ഷി– പ്രാരംഭവാദി തനിച്ച് ദാനാപ്പൂർ മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ അപ്പീൽവാദി– പ്രാരംഭ പ്രതിക്ക് എതിരെ 2003 ലെ ടി.എസ്. നമ്പർ 19 ഫയൽ ചെയ്തു. 06.03.1981 ൽ എഴുതി നൽകിയ ഇഷ്ടദാന ആധാരം വെറുമൊരു പ്രദർശനമാണെന്നും കബളിപ്പിക്കലാണെന്നും, ദാനമായി നൽകിയ സ്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശമോ കൈവശാവകാശമോ ഒരിക്കലും അപ്പീൽവാദിക്ക് കൈമാറിയിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ അത് തനിക്ക് ബാധകമല്ലെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നായിരുന്നു ആവശ്യം. കൂടാതെ തർക്കഭൂമിയിലെ തന്റെ കൈവശാവകാശം സ്ഥിരീകരിക്കണമെന്നും, ഒരുപക്ഷേ താൻ കൈവശക്കാരനല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ അത് തിരിച്ചുപിടിക്കാനുള്ള ഉത്തരവ് നൽകണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചു.

3.1 തന്റെ രേഖാമൂലമുള്ള മറുപടി സമർപ്പിച്ചതിന് ശേഷം, സി.പി.സി. ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11–ഉം ഓർഡർ XIV ചട്ടം 2–ഉം ചേർത്ത് വായിച്ച് പരാതി നിരസിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് അപ്പീൽവാദി

അപേക്ഷ നൽകി. 06.03.1981–ലാണ് ഇഷ്ടദാന ആധാരം എഴുതി നൽകിയത് എന്നതിനാൽ, കാലപരിധി നിയമത്തിലെ അനുച്ഛേദം 59 പ്രകാരം ആധാരം എഴുതിയ മൂന്ന് വർഷത്തിനുള്ളിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നും, അതിനാൽ 22 വർഷത്തിന് ശേഷം ഫയൽ ചെയ്ത കേസ് നിയമപരമായി നിലനിൽക്കില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. തെളിവ് നിയമത്തിലെ 91, 92 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരവും രജിസ്ട്രേഷൻ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 47 പ്രകാരവും ഈ കേസ് നിലനിൽക്കില്ലെന്നും അദ്ദേഹം ബോധിപ്പിച്ചു.

3.2 രേഖകളും മറ്റ് പ്രമാണങ്ങളും പരിശോധിച്ചതിൽ നിന്നും, കാലപരിധി സംബന്ധിച്ച ചോദ്യം തീരുമാനിക്കുന്നതിന് വാമൊഴി തെളിവുകൾ കൂടി കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന കാരണത്താൽ 28.08.2006–ലെ ഉത്തരവിലൂടെ ദാനാപ്പൂർ മുൻസിഫ് പ്രസ്തുത അപേക്ഷ തള്ളി. അതിനാൽ, ഇരുപക്ഷവും തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കിയതിന് ശേഷം മാത്രമേ ഈ കാര്യത്തിൽ വിധി പറയാനാകൂ എന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

3.3 ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ തള്ളിക്കൊണ്ട് ദാനാപ്പൂർ മുൻസിഫ് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ അതൃപ്തനായ അപ്പീൽവാദി– പ്രാരംഭ പ്രതി ഹൈക്കോടതിയിൽ റിവിഷൻ ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. അപവാദിത വിധിയിലൂടെ ഹൈക്കോടതി റിവിഷൻ ഹർജി തള്ളുകയും ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം മുൻസിഫ് കോടതി നൽകിയ ഉത്തരവ് ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെത്തുടർന്നാണ് അപ്പീൽവാദി ഈ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചത്.

4. കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ നിരസിച്ചതിലൂടെയും സി.പി.സി. ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11(ഡി) പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് പരാതി തള്ളിക്കളയാതിരുന്നതിലൂടെയും ഹൈക്കോടതിക്കും വിചാരണ കോടതിക്കും ഗുരുതരമായ പിശക് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അപ്പീൽവാദി– പ്രാരംഭ പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശക്തമായി വാദിച്ചു.

4.1 ആദ്യവാദി 1981–ലാണ് രജിസ്റ്റേർഡ് ഇഷ്ടദാന ആധാരം എഴുതി നൽകിയതെന്ന് അപ്പീൽ വാദി– പ്രാരംഭ പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ബോധിപ്പിച്ചു. 2003 വരെയുള്ള ഒരു ഘട്ടത്തിലും പ്രാരംഭ വാദിയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരേതനായ സഹോദരൻ ഷിയോ പ്രസന്ന സിംഗോ 06.03.1981–ലെ ഈ ആധാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ല. രജിസ്റ്റേഡ് ഇഷ്ടദാന ആധാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് വാദി ഫയൽ ചെയ്ത ഈ കേസ് ആ ഇഷ്ടദാന ആധാരം എഴുതി ഏകദേശം 22 വർഷത്തിന് ശേഷമുള്ളതാണെന്നും അതിനാൽ കാലപരിധി നിയമത്തിലെ അനുച്ഛേദം 59 പ്രകാരം വ്യക്തമായും അത് കാലഹരണപ്പെട്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

4.2 സമർത്ഥമായ രീതിയിൽ പരാതി തയ്യാറാക്കി എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം, നിയമപരമായി കാലഹരണപ്പെട്ട ഒരു കേസിനെ സമയപരിധിക്കുള്ളിലാണെന്ന് വരുത്തിതീർക്കാൻ വാദിക്ക് കഴിയില്ല എന്ന വസ്തുത ഹൈക്കോടതിയും വിചാരണ കോടതിയും തിരിച്ചറിയേണ്ടതായിരുന്നുവെന്ന് അപ്പീൽ വാദി– പ്രാരംഭ പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ തുടർന്ന് വാദിച്ചു. ഈ കേസിൽ 06.03.1981–ലെ രജിസ്റ്റേർഡ് ഇഷ്ടദാന ആധാരം റദ്ദാക്കണമെന്ന് പ്രാരംഭവാദ മനഃപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല എന്ന കാര്യവും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അത്തരമൊരു പരിഹാരം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ, കാലപരിധി നിയമപ്രകാരം കേസ് തുടക്കത്തിലേ തള്ളപ്പെടുമെന്ന് പ്രാരംഭവാദിക്ക് അറിയാമായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം ബോധിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് രജിസ്റ്റേർഡ് ഇഷ്ടദാന ആധാരം റദ്ദാക്കണമെന്ന ആവശ്യം വാദി ബോധപൂർവ്വം ഉന്നയിക്കാതിരുന്നത്.

4.3 *ടി. അറിവാനന്ദം v. ടി.വി. സത്യപാൽ* (1977) 4 എസ്.സി.സി 467; *റാം സിംഗ് v. ഗ്രാം പഞ്ചായത്ത് മെഹൽ കലൻ* (1986) 4 എസ്.സി.സി 364; *മദനൂരി ശ്രീ രാമചന്ദ്ര മൂർത്തി v. സയ്യിദ് ജലാൽ* (2017) 13 എസ്.സി.സി 174 എന്നീ കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധികൾ ആധാരമാക്കി, നിലവിലെ അപ്പീൽ അനുവദിക്കണമെന്നും ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ നിരസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അപവാദിത ഉത്തരവുകൾ റദ്ദാക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

4.4 സി.പി.സി. ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ പരാതിയിലെ വാദങ്ങൾ മാത്രമേ കണക്കിലെടുക്കാവൂ എന്ന് ഈ കോടതി നിരവധി വിധിന്യായങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അപ്പീൽവാദി–പ്രാരംഭ പ്രതിയുടെ അഭിഭാഷകൻ തുടർന്ന് ബോധിപ്പിച്ചു.

4.5 സമർത്ഥമായ രീതിയിൽ പരാതി തയ്യാറാക്കിയതിലൂടെ ഒരു വ്യവഹാര കാരണം ഉണ്ടെന്ന വ്യാജധാരണ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, സി.പി.സി. ഓർഡർ 10 പ്രകാരം കക്ഷികളെ വിശദമായി വിസ്തരിച്ചുകൊണ്ട് ആദ്യ വാദംകേൾക്കലിൽ തന്നെ അത്തരം കേസുകൾ തള്ളിക്കളയപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്ന് ഈ കോടതി പല വിധിന്യായങ്ങളിലും നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് തുടർന്ന് അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അതിനാൽ, *ടി. അറിവാദനന്ദം (മേൽ പരാമർശം)* കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ഉത്തരവാദിത്തമില്ലാത്ത കേസുകൾക്കുള്ള മറുപടിയാണ് ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെടുന്ന ജഡ്ജിമാർ. ഈ കേസിലെ പരാതിയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളും വാദങ്ങളും മൊത്തത്തിൽ പരിഗണിച്ചാൽ, കേസ് കാലപരിധി നിയമപ്രകാരം തടയപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്നതിനൊപ്പം കഴമ്പില്ലാത്തതും ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതും ആണ് എന്നു കാണാനാകും. അതിനാൽ സി.പി.സി. ഓർഡർ 7 റൂൾ 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരമുപയോഗിച്ച് പരാതി നിരസിക്കേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. തന്റെ വാദങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി അപ്പീൽവാദി– പ്രാരംഭ വാദിയുടെ

അഭിഭാഷകൻ *ടി. അറിവാനനന്ദം* (മേൽ പരാമർശം) കേസിന് പുറമെ *ചർച്ച് ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ് ചാരിറ്റബിൾ ട്രസ്റ്റ് ആൻഡ് എഡ്യൂക്കേഷണൽ ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റി v. പൊന്നിയമ്മൻ എഡ്യൂക്കേഷണൽ ട്രസ്റ്റ്* (2012) 8 എസ്.സി.സി 706; എ.ബി.സി. *ലാമിനാർട്ട് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v. എ.പി. ഏജൻസീസ്* (1989) 2 എസ്.സി.സി 163; *ബ്ലൂം ഡെക്കർ ലിമിറ്റഡ് v. സുഭാഷ് ഹിമത്സാൽ ദേശായി* (1994) 6 എസ്.സി.സി 322; *സോപൻ സുഖ്ദേവ് സാബ്ലെ v. അസിസ്റ്റന്റ് ചാരിറ്റി കമ്മീഷണർ* (2004) 3 എസ്.സി.സി 137; *ശാം ലാൽ എന്ന കുൽദീപ് v. സഞ്ജീവ് കുമാർ* (2009) 12 എസ്.സി.സി 454; *എൻ. വി. ശ്രീനിവാസ് മൂർത്തി v. മാരിയമ്മ (ഡെഡ്), ബൈ പ്രൊപ്പോസ്ഡ് എൽആർഎസ്*, എഐആർ 2005 എസ്.സി 2897; *റാം പ്രകാശ് ഗുപ്ത v. രാജീവ് കുമാർ ഗുപ്ത* (2007) 10 എസ്.സി.സി 59 എന്നീ വിധികൾ ആധാരമാക്കി. മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട്, നിലവിലെ അപ്പീൽ അനുവദിക്കണമെന്നും ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ തള്ളിയ ഹൈക്കോടതിയുടെയും വിചാരണ കോടതിയുടെയും അപവാദിത ഉത്തരവുകൾ റദ്ദാക്കണമെന്നും തത്ഫലമായ f പ്രസ്തുത അപേക്ഷ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഹർജി നിരസിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചു.

5. പ്രാരംഭ വാദിയായ എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ഈ അപ്പീലിനെ ശക്തമായി എതിർത്തു.

5.1 കാലപരിധി സംബന്ധിച്ച ചോദ്യം നിയമവും വസ്തുതകളും കലർന്ന ഒന്നാണെന്നും, അതിനാൽ കക്ഷികൾ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും പ്രാരംഭ വാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ശക്തമായി വാദിച്ചു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, സി.പി.സി. ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരമുപയോഗിച്ച് പരാതി തുടക്കത്തിലേ തള്ളിക്കളയുന്നതിന് വിസമ്മതിച്ച ഹൈക്കോടതിയുടെയും വിചാരണ കോടതിയുടെയും നടപടി ശരിയാണെന്നും അദ്ദേഹം ബോധിപ്പിച്ചു.

5.2 സി.പി.സി. ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ പരാതിയിലെ വാദങ്ങൾ മാത്രമേ കണക്കിലെടുക്കാവൂ എന്നും പ്രതിയുടെ വാദങ്ങളോ മറുപടി സത്യവാങ്മൂലമോ പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു. ഈ കേസിൽ, 2001-ൽ അപ്പീൽവാദി ടി.എസ്. നമ്പർ 203/2001 എന്ന കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുകയും 06.03.1981-ലെ രജിസ്റ്റേർഡ് ഇഷ്ടദാന ആധാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവകാശം ഉന്നയിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് താൻ ഈ ആധാരത്തെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞതെന്ന് പരാതിയിൽ പ്രത്യേകം പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. പരാതിയിൽ പറയുന്നതുപോലെ, 2001 വരെ അപ്പീൽവാദി ഈ രജിസ്റ്റേർഡ് ഇഷ്ടദാന ആധാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവകാശങ്ങൾ ഒന്നും ഉന്നയിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ 2001-ൽ ഇഷ്ടദാന

ആധാരത്തെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞ വാദി 2003-ൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തത് കാലഹരണപ്പെട്ടതാണെന്ന് പറയാനാവില്ല. ഏത് സാഹചര്യത്തിലും, കാലപരിധി സംബന്ധിച്ച വിഷയം വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ നിയമവും വസ്തുതകളും കലർന്ന ഒന്നാണ്. ഇതിൽ ഇരുഭാഗവും തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കിയതിന് ശേഷം മാത്രമേ തീരുമാനമെടുക്കാൻ സാധിക്കൂ. അതിനാൽ ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം പരാതി നിരസിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച ഹൈക്കോടതി നടപടി ശരിയാണെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

5.3 മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട്, നിലവിലെ അപ്പീൽ തള്ളിക്കളയണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

6. ഇരുപക്ഷത്തിനും വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകരുടെ വാദങ്ങൾ ഈ കോടതി വിശദമായി കേട്ടു. സി.പി.സി. ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ തള്ളിക്കൊണ്ടും, സി.പി.സി. ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് പരാതി നിരസിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുമുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെയും വിചാരണ കോടതിയുടെയും അപവാദിത ഉത്തരവുകൾ ഈ കോടതി പരിശോധിച്ചു. പരാതിയിലെ വാദങ്ങളും ഈ കോടതി പരിഗണിച്ചു.

6.1 ആദ്യമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യം, 06.03.1981-ലെ ഇഷ്ടദാന ആധാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിക്ക് യാതൊരു ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും പ്രസ്തുത സ്വത്തിൽ തനിക്കാണ് ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവുമുള്ളതെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടാണ് വാദി ഈ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കേസിൽ വാദി താഴെ പറയുന്ന പരിഹാരങ്ങളാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്:

> "**എ.** മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട്, 06.03.1981-ലെ പ്രദർശനപരമായ (showy) ഇഷ്ടദാന ആധാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിക്ക് യാതൊരു ഉടമസ്ഥാവകാശമോ കൈവശാവകാശമോ ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, പ്രസ്തുത സ്വത്തിൽ വാദിക്കാണ് ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവുമുള്ളതെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കണം.
>
> **ബി.** 06.03.1981-ലെ പ്രദർശനപരമായ പ്രസ്തുത ഇഷ്ടദാന ആധാരം വാദിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബാധകമല്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കണം.
>
> **സി.** തർക്കഭൂമിയിൽ വാദിക്കുള്ള കൈവശാവകാശം തുടരാൻ അനുവദിക്കണം. ഒരുപക്ഷേ വാദി കൈവശക്കാരനല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, അത് തിരിച്ചുപിടിച്ചു നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ഉത്തരവ് വാദിക്ക് അനുകൂലമായി പുറപ്പെടുവിക്കണം.

ഡി. കേസ് നിലനിൽക്കുന്ന കാലയളവിൽ തർക്കഭൂമി കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിലോ ബാധ്യതകൾ വരുത്തുന്നതിലോ വാദിയുടെ കൈവശാവകാശത്തിൽ ഇടപെടുന്നതിലോ നിന്ന് പ്രതിയെ ഇടക്കാല ഇഞ്ചക്ഷൻ ഉത്തരവ് വഴി തടയണം.

ഇ. കേസ് ചിലവ് പ്രതിയിൽ നിന്ന് വാദിക്ക് ഈടാക്കി നൽകണം.

എഫ്. ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റ് പരിഹാരങ്ങൾ വാദിക്ക് അനുകൂലമായും പ്രതിക്ക് എതിരായും അനുവദിക്കണം."

പരാതിയിലെ വാദങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, വാദിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനും ചേർന്ന് 06.03.1981-ൽ ഇഷ്ടദാന ആധാരം എഴുതി നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് വാദി കൃത്യമായി സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഈ ഇഷ്ടദാന ആധാരം ഒരു രജിസ്റ്റേർഡ് ആധാരമാണെന്ന കാര്യവും സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, 2003 വരെ വാദിയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനോ (അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം വരെ) 06.03.1981-ലെ ഇഷ്ടദാന ആധാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തിരുന്നില്ല എന്ന വസ്തുതയും പരാതിയിൽ നിന്ന് തന്നെ പുറത്തുവരുന്നു. അത് വെറുമൊരു പ്രദർശന പത്രമാണെന്ന് അക്കാലത്തിനിടെ ഒരിക്കൽ പോലും അവർ അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, പ്രതി- അപ്പീൽവാദി ആണ് 2001-ൽ തന്റെ സഹോദരങ്ങൾക്കെതിരെ പാർട്ടീഷൻ സ്യൂട്ട് ഫയൽ ചെയ്തത്. ആ കേസിൽ നിലവിലെ കേസിലെ വാദി പത്താം പ്രതിയായിരുന്നു. 2001-ലെ പ്രസ്തുത പാർട്ടീഷൻ സ്യൂട്ടിന്റെ (2001 ലെ ടി.എസ്. ന. 203) സമൻസും പരാതിയുടെ പകർപ്പും 2001-ൽ തന്നെ വാദിക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നു എന്ന് കാണുന്നു. എന്നിട്ടും, 10.04.2003-ലാണ് താൻ ഈ ദാന ആധാരത്തെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞതെന്നാണ് വാദി പരാതിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചത്. ഇതിൽ നിന്നും, 2003 വരെ വാദി ഈ ദാന ആധാരത്തെ കുറിച്ച് തർക്കിക്കുകയോ അത് കബളിപ്പിക്കലിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് പരാതിയിലെ വാദങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ വ്യക്തമാണ്. ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തിയാണ് സി.പി.സി. ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം പരാതി നിരസിക്കണമെന്ന പ്രതിയുടെ അപേക്ഷ പരിഗണിക്കേണ്ടത്.

6.2 സി.പി.സി. ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11-ന്റെ വ്യാപ്തിയും പരിധിയും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഈ വിഷയത്തിൽ ഈ കോടതി മുൻപ് പുറപ്പെടുവിച്ച ചില വിധികൾ പരാമർശിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

6.3 *ടി. അറിവാനന്ദം (മേൽ പരാമർശം)* കേസിൽ, ഇതേ വ്യവസ്ഥയെ കുറിച്ച് , അതായത് സി.പി.സി. ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11-നെ കുറിച്ചും അതു പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയിൽ വിചാരണ കോടതി നൽകിയ വിധിയെ കുറിച്ചും ഈ കോടതി പരിഗണിക്കുകയും, വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 5-ൽ താഴെപ്പറയുന്നതു പ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു:

"5. കോടതി നടപടികളെ ആവർത്തിച്ചും പശ്ചാത്താപമില്ലാതെയും ദുരുപയോഗം ചെയ്ത ഹർജിക്കാരനെ അപലപിക്കുന്നതിന് ഈ കോടതിക്ക് ഒട്ടും മടിയുമില്ല. ഹർജികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിയമം പുലർത്തുന്ന അനുകമ്പയെ നഗ്നമായി ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്ന ഒന്നാണ് ബാംഗ്ലൂർ മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ നിലവിലുള്ള ഈ കേസെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിയിലെ വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഒരു ഹർജി കേവലം ഔദ്യോഗികമായി വായിക്കുന്നതിന് പകരം അർത്ഥവത്തായ രീതിയിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത് വ്യക്തമായും ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതും കേസ് നടത്താൻ വ്യക്തമായ അവകാശമില്ലാത്തതുമായ ഒന്നാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, സി.പി.സി. ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള തന്റെ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാൻ മുൻസിഫ് ശ്രദ്ധിക്കണം. പ്രസ്തുത നിയമത്തിൽ പറയുന്ന കാരണങ്ങൾ പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തിക്കൊണ്ട് വേണം ഇത് ചെയ്യാൻ. സമർത്ഥമായ രീതിയിൽ പരാതി തയ്യാറാക്കിയതിലൂടെ ഒരു കേസിനുള്ള കാരണം ഉണ്ടെന്ന വ്യാജധാരണ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, സി.പി.സി. ഓർഡർ 10 പ്രകാരം കക്ഷികളെ വിശദമായി ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ആദ്യ വിചാരണയിൽ തന്നെ അതിനെ മുളയിലേ നുള്ളിക്കളയണം. ഉത്തരവാദിത്തമില്ലാത്ത കേസുകൾക്കുള്ള മറുപടിയാകണം ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെടുന്ന ജഡ്ജിമാർ....."

6.4 *ചർച്ച് ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ് ചാരിറ്റബിൾ ട്രസ്റ്റ് ആൻഡ് എഡ്യൂക്കേഷണൽ ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റി* (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതി ഖണ്ഡിക 13-ൽ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"13. പരാതിയിലെ വാദങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, കേസിലെ വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം കണ്ടെത്തുക എന്നത് വിചാരണ കോടതിയുടെ നിർബന്ധിത കടമയാണ്. ബാധകമായ നിയമങ്ങളുമായി ചേർത്ത് വായിക്കുമ്പോൾ പ്രതിക്കെതിരെ പരിഹാരം തേടാൻ വാദിക്ക് അവകാശം നൽകുന്ന വസ്തുതകളുടെ ഒരു സമാഹാരത്തെയാണ് വ്യവഹാര കാരണം എന്നു പറയുന്നത്. ഒരു വിധി സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി വാദി തെളിയിക്കേണ്ട ഓരോ വസ്തുതയും വ്യക്തമായ പദങ്ങളിൽ പരാതിയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കണം. 'വ്യവഹാര കാരണം' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം കണ്ടെത്തുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. അതിൽ പ്രതി ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കണം, കാരണം അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തിയുടെ അഭാവത്തിൽ ഒരു കേസിനാസ്പദമായ കാരണം ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയില്ല."

6.5 *എ.ബി.സി. ലാമിനാർട്ട് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v. എ.പി. ഏജൻസീസ്, സേലം* (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ 'വ്യവഹാര കാരണം' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിശദീകരിച്ചു:

"12. കോടതിയിൽ നിന്ന് അനുകൂല വിധി ലഭിക്കാനുള്ള തന്റെ അവകാശത്തെ പിന്തുണക്കുന്നതിനായി വാദി തെളിയിക്കേണ്ട എല്ലാ വസ്തുതകളുമാണ് വ്യവഹാര കാരണം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, നിയമങ്ങളുമായി ചേർത്ത് വായിക്കുമ്പോൾ പ്രതിക്കെതിരെ പരിഹാരം തേടാൻ വാദിക്ക് അവകാശം നൽകുന്ന വസ്തുതകളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണത്. അതിൽ പ്രതി ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കണം, കാരണം അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തിയുടെ അഭാവത്തിൽ കേസിനാസ്പദമായ കാരണം ഉണ്ടാകില്ല. കേസിന് ആധാരമായ അവകാശ ലംഘനത്തിൽ മാത്രം ഇത് പരിമിതമല്ല, മറിച്ച് കേസിന് അടിസ്ഥാനമായ എല്ലാ സുപ്രധാന വസ്തുതകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ വസ്തുതകൾ തെളിയിക്കാൻ ആവശ്യമായ തെളിവുകൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല, എന്നാൽ ഒരു വിധി നേടുന്നതിന് വാദി തെളിയിക്കേണ്ട ഓരോ വസ്തുതയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടണം. ഏതൊക്കെ കാര്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ പ്രതിക്ക് ഉടനടി അനുകൂല വിധി ലഭിക്കുമോ അതെല്ലാം വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കണം. എന്നാൽ പ്രതി ഉന്നയിച്ചേക്കാവുന്ന പ്രതിരോധങ്ങളുമായി ഇതിന് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല, വാദി ആവശ്യപ്പെടുന്ന പരിഹാരത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ ഇത് ആശ്രയിക്കുന്നുമില്ല."

6.6 *സോപൻ സുഖ്ദേവ് സാബ്ലെ (മേൽ പരാമർശം)* എന്ന കേസിൽ ഖണ്ഡിക 11, 12 എന്നിവയിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"11. പരാതിയിൽ ഒരു യഥാർത്ഥ വ്യവഹാര കാരണം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതോ ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11-ൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ വേണ്ടി കേവലം വ്യാജമായ എന്തെങ്കിലും സൃഷ്ടിച്ചതാണോ എന്നതാണ് സി.പി.സി ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള ഒരു അപേക്ഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ തീരുമാനിക്കേണ്ട അടിസ്ഥാനപരമായ ചോദ്യം എന്നാണ് *ഐ.ടി.സി ലിമിറ്റഡ് v. ഡെബ്റ്റ്സ് റിക്കവറി അപ്പലേറ്റ് ട്രിബ്യൂണൽ* [(1998) 2 എസ്സിസി 70] എന്ന കേസിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്.

12. ഒരു ഹർജി ഔദ്യോഗിക സ്വഭാവത്തിൽ വായിക്കുന്നതിന് പകരം അർത്ഥത്തിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുന്ന രീതിയിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത് വ്യക്തമായും ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതും കേസ് നടത്താൻ വ്യക്തമായ അവകാശമില്ലാത്തതുമാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തിക്കൊണ്ട് കോടതി ആ അധികാരം വിനിയോഗിക്കണം. സമർത്ഥമായ രീതിയിൽ പരാതി തയ്യാറാക്കിയതിലൂടെ ഒരു വ്യവഹാര കാരണം ഉണ്ടെന്ന വ്യാജധാരണ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഓർഡർ 10 പ്രകാരം

കക്ഷികളെ വിശദമായി ചോദ്യം ചെയ്യുകൊണ്ട് ആദ്യ വിചാരണയിൽ തന്നെ അതിനെ മുളയിലേ നുള്ളിക്കളയണം. (*ടി. അറിവാനന്ദം v. ടി.വി. സത്യപാൽ* (മേൽ പരാമർശം) കാണുക) ."

6.7 *മദനൂരി ശ്രീ രാമചന്ദ്ര മൂർത്തി (മേൽ പരാമർശം)* കേസിൽ ഈ കോടതി താഴെപ്പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"7. ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11-ൽ പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പരാതി നിരസിക്കാവുന്നതാണ്. കേസിന്റെ ഏത് ഘട്ടത്തിലും കോടതിക്ക് ഈ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാം. ഈ അപേക്ഷയിൽ തീരുമാനമെടുക്കാൻ പരിഗണിക്കേണ്ട പ്രസക്തമായ വസ്തുതകൾ പരാതിയിലെ വാദങ്ങൾ മാത്രമാണ്. പരാതി പൂർണ്ണമായും അർത്ഥവത്തായ രീതിയിലും വായിക്കുമ്പോൾ, കേസ് നടത്താൻ യാതൊരു അവകാശവുമില്ലാത്തതും ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ് പരാതിയെന്ന് കണ്ടാൽ കോടതി ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിക്കണം. ഒരു സിവിൽ നടപടിയെ തുടക്കത്തിലേ അവസാനിപ്പിക്കാനുള്ള ഈ അധികാരം വളരെ ശക്തമായ ഒന്നായതിനാൽ, പരാതി നിരസിക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകൾ കർശനമായി പാലിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. പരാതിയിലെ വാദങ്ങൾ ഒരു വ്യവഹാര കാരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്നും നിയമപരമായി തടസ്സങ്ങളുണ്ടോ എന്നും കണ്ടെത്താൻ പരാതി മൊത്തമായി വായിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു കേസ് നിയമപരമായി തടയപ്പെട്ടതാണോ എന്നത് ഓരോ കേസിലെയും വസ്തുതകളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ഹർജി നിരസിക്കണമെന്ന പ്രതിയുടെ ആവശ്യം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ പ്രതിയുടെ മറുപടി സത്യവാങ്മൂലത്തിലെ വാദങ്ങൾ ഒട്ടും പ്രസക്തമല്ല. പരാതിയിലെ ആരോപണങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ശരിയാണെന്ന് കരുതിയാൽ പോലും, പരാതി നിയമപരമായി തടയപ്പെട്ടതാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ വ്യവഹാര കാരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെന്നോ കണ്ടാൽ പരാതി നിരസിക്കാനുള്ള അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. പരാതി തയ്യാറാക്കിയതിലെ മിടുക്ക് വഴി ഒരു വ്യാജമായ വ്യവഹാര കാരണം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരം വ്യാജമായ വ്യവഹാരങ്ങൾ നേരത്തെ തന്നെ അവസാനിപ്പിക്കാനായി കോടതി അവയെ മുളയിലേ നുള്ളിക്കളയണം."

6.8 *റാം സിംഗ്* (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു; ഒരു കേസ് നിയമപരമായി തടയപ്പെടേണ്ടതാണ് എങ്കിൽ, അത് ഒഴിവാക്കുന്നതിനായി കാലപരിധി നിയമപ്രകാരം കേസ് തടയുന്നതിന് കാരണമായ സാഹചര്യങ്ങളെ മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് സമർത്ഥമായ രീതിയിൽ പരാതി തയ്യാറാക്കി നിയമവ്യവസ്ഥയെ മറികടക്കാൻ വാദിയെ അനുവദിക്കരുത്.

7. സി.പി.സി ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഈ കോടതി മുൻപ് നൽകിയിട്ടുള്ള മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധികൾ ഈ കേസിലെ വസ്തുതകളുമായും പരാതിയിലെ വാദങ്ങളുമായും താരതമ്യം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം പരാതി നിരസിക്കാതിരുന്നതിലൂടെ താഴെ പറയുന്ന രണ്ട് കോടതികൾക്കും (വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും) ഗുരുതരമായ പിശക് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം. ആദ്യവാദി യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനും ചേർന്നാണ് ഇഷ്ടദാന ആധാരം എഴുതി നൽകിയതെന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. അതൊരു രജിസ്റ്റേർഡ് ഇഷ്ടദാന ആധാരമായിരുന്നു. ആധാരം എഴുതി നൽകിയ വസ്തുത വാദി നിഷേധിക്കുന്നില്ല. ഇഷ്ടദാന ആധാരം വെറുമൊരു പ്രദർശനപ്പത്രം ആണെന്നും അതിനാൽ അത് തന്നെ ബാധകമല്ലെന്നുമാണ് വാദിയുടെ വാദം. എങ്കിലും, ഏകദേശം 22 വർഷത്തോളം വാദിയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനോ (15.12.2002–ൽ അന്തരിച്ചു) ഈ ഇഷ്ടദാന ആധാരം ഒരു പ്രദർശനപ്പത്രമാണെന്ന് ഒരിടത്തും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ആധാരം എഴുതി നൽകിയവരിൽ ഒരാളായ വാദിയുടെ സഹോദരൻ തന്റെ ജീവിതകാലത്ത് ഒരിക്കൽ പോലും ഇതിനെ ചോദ്യം ചെയ്തില്ല. അപ്പീൽവാദി– പ്രാരംഭ പ്രതിയാണ് 2001–ൽ തന്റെ സഹോദരങ്ങൾക്കെതിരെ പാർട്ടീഷൻ സ്യൂട്ട് ഫയൽ ചെയ്തത്. ആ കേസിൽ നിലവിലെ വാദിയെ പത്താം പ്രതിയായി ചേർത്തിരുന്നു. പ്രതി ഫയൽ ചെയ്ത 2001–ലെ പാർട്ടീഷൻ സ്യൂട്ടിന്റെ (2001 ലെ ടി.എസ്. ന. 203) സമൻസ് പ്രസ്തുത കേസിലെ പത്താം പ്രതിയായ വാദിക്ക് 2001–ൽ തന്നെ ലഭിച്ചിരുന്നു എന്ന് കാണുന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം നിലവിലെ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തത് 2003–ലാണ്. പരാതിയിലെ വാദങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാകുന്നത്, 1981 മുതൽ 2001/2003 വരെയുള്ള ഈ 22 വർഷത്തിനിടയിൽ അപ്പീൽവാദി– പ്രാരംഭ പ്രതി ഈ സ്വത്ത് പണയപ്പെടുത്തുകയും പണയാധാരം എഴുതി നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നാണ്. അതുകൊണ്ട്, പരാതിയിലെ വാദങ്ങളും വസ്തുതകളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, നിയമപരമായി കാലഹരണപ്പെട്ട ഒരു കേസിനെ സമർത്ഥമായ രീതിയിൽ പരാതി തയ്യാറാക്കി സമയപരിധിക്കുള്ളിലാക്കാൻ വാദി ശ്രമിച്ചതായി ഈ കോടതി കരുതുന്നു. അതിനാൽ, *ടി. അറിവാനന്ദം* കേസും മറ്റ് മുൻകാല വിധികളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോഴും, കേസ് വ്യക്തമായും കാലഹരണപ്പെട്ടതാണെന്ന് കാണുന്നതിനാലും, സി.പി.സി ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് പരാതി നിരസിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

7.1 ഇഷ്ടദാന ആധാരം റദ്ദാക്കണമെന്ന് വാദി ഒരിക്കലും നേരിട്ട് അപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ഈ ഘട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അത്തരമൊരു ആവശ്യം ഉന്നയിക്കാതിരുന്നത് വാദിയുടെ തന്ത്രപരമായ നീക്കമാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. അങ്ങനെയൊരു ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, കാലപരിധി നിയമത്തിലെ അനുച്ഛേദം 59 പ്രകാരം കേസ് വ്യക്തമായും

കാലഹരണപ്പെട്ടതാകുമായിരുന്നു. അതിനാൽ കാലപരിധി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്ന്, പ്രത്യേകിച്ച് അനുച്ഛേദം 59–ൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ വേണ്ടിയാണ് പ്രഖ്യാപനം മാത്രം ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ഈ വശം ഹൈക്കോടതിയോ വിചാരണാ കോടതിയോ പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല.

8. ആദ്യവാദി ഉന്നയിച്ചുന്ന അപേക്ഷയെ കുറിച്ചും, കാലപരിധി എന്നത് നിയമവും വസ്തുതകളും കലർന്ന ഒരു ചോദ്യമാണെന്നും കക്ഷികൾ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കിയ ശേഷം മാത്രമേ അത് തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന തരത്തിൽ വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും പരിശോധിക്കും. *ശാം ലാൽ എന്ന കുൽദീപ്* (മേൽ പരാമർശം), *എൻ.വി. ശ്രീനിവാസ് മൂർത്തി* (മേൽ പരാമർശം), *റാം പ്രകാശ് ഗുപ്ത* (മേൽ പരാമർശം)എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ഹർജിയിലെ വാദങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ തന്നെ കേസ് കാലപരിധി നിയമപ്രകാരം തടയപ്പെട്ടതാണെന്ന് വ്യക്തമായി കണ്ടാൽ സി.പി.സി ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11(ഡി) പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് അത് നിരസിക്കാവുന്നതാണ്.

9. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ, സി.പി.സി ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കാതിരുന്നതിലും അത്തരത്തിൽ അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് പരാതി നിരസിക്കാതിരുന്നതിലും ഹൈക്കോടതിക്കും വിചാരണ കോടതിക്കും തെറ്റ് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം. അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതിയും വിചാരണ കോടതിയും പുറപ്പെടുവിച്ച അപവാദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെന്നും അവ റദ്ദാക്കേണ്ടതാണെന്നും ഈ കോടതി കരുതുന്നു. അതനുസരിച്ച്, 12.03.2013–ലെ ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായവും ഉത്തരവും, കൂടാതെ ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം പ്രാരംഭ പ്രതി നൽകിയ അപേക്ഷ തള്ളിക്കൊണ്ട് ദാനാപ്പൂർ മുൻസിഫ് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവും ഇതിനാൽ റദ്ദാക്കുന്നു. തൽഫലമായി, ഹർജി നിരസിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് സി.പി.സി ഓർഡർ 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം പ്രാരംഭ പ്രതി–അപ്പീൽവാദി നൽകിയ അപേക്ഷ ഇതിനാൽ അനുവദിക്കുകയും, 2003–ലെ ടൈറ്റിൽ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 19 എന്ന ഹർജി നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളോടെ ഈ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. കോടതി ചിലവുകൾ സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവില്ല.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.